

τύχημα είναι πρὸς τούτοις δτὶ δὲν σὲ ἡκουσα δμιλοῦντα περὶ τῶν μαγικῶν ἔκεινων νήσων πλησίον τῶν δποιῶν λούετας δηλιος, περὶ τοῦ τόπου ἔκεινου, ἐν ὦ ἀκμάζουσιν δέρως καὶ διερήνη, πρὶν ἀποφασίσω τι.... "Οὐειρα τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας γνωρίζω δτὶ θέλετε μοὶ δμιλήσει διὰ λίαν γνωστῆς φωνῆς, ω γλυκεῖαι ἀναμνήσεις, πλὴν δὲν σᾶς ἀκούω πλέον.

ΒΙΟΣ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

Ο αἰτιποτε ἐπὶ φίλοτευθερούσιον φρονήματος διακριθεὶς πολιτικὸς τῆς Ἀγγλίας, ο Ούλλιαμ Εβαρτ Γλάδστων, ἐγεννήθη ἐν Λιβερπούλῃ τὴν 26 Δεκεμβρίου 1809, είναι δθεὶς ἡλικίας 67 ἑτῶν. Ο πατήρ αὐτοῦ ἐμπόρος μὲ περιωρισμένον κύκλον ἐργασιῶν κατ' ἀρχάς, ούρουνε είτα τὰς ἐργασίας του καὶ ικανὴν ἐκτίσατο περιουσίαν ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν, δτὲ καὶ βαρώνος ἀνηγορεύθη τὸν Ιουνίον τοῦ 1846.

Μέτα τακτικὰς σπουδὰς ἐν Οξφορδ, ο κ. Ούλλιαμ Γλάδστων ἀνηγορεύθη διδάχτωρ τοῦ πανεπιστημού ἔκεινου ἐν ἑτεὶ 1832, τοῦ δὲ Δεκεμβρίου τοῦ 1832 ἐξελέχθη μέλος τοῦ Κοινοβουλίου, ἐν διεμετένε μέχρι τοῦ 1847, οτε εγένετο αντιπρόσωπος τοῦ Πανεπιστημού τοῦ Οξφορδ. Τὸν Δεκεμβρίον τοῦ 1834 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ σιρ Ρόβερτ Πειλ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, καὶ τῷ 1835 ὑψηπούργος ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν, εἰς ὃν θεσὶ διετέλεσε μόνον δύο μῆνας, πεσόντος τοῦ ὑπουργείου εἰς δ ἀνήκειν. Εξηκολούθησεν, ἐπωφελής καὶ δραστήριος διπλὸς τοῦ σιρ Ρόβερτ Πειλ, ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, μέχρι τοῦ 1851, δτὲ ἐπανελθόντος εἰς τὴν ἔξουσίαν τοῦ πολιτικοῦ τούτου, διωρίσθη μέλος τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου τοῦ στέμματος καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ ἐμπορικού συμβουλίου καὶ διευθυντῆς τοῦ νομισματοκοπείου. Ἐν τῇ θεσὶ ταύτη διεξήγησε καὶ ὑπερηφάνησεν ἐν τῇ βουλῇ τὴν ἐμπορικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως, ἡ δὲ ἀναθεώρησις τοῦ ἀγγλικοῦ δασμολογίου ἐν ἑτεὶ 1842 ἦτον δλοσχερός ἴδια αὐτοῦ ἐργασία. Δὲν περιωρίσθη μολαταῦτα ἐν πολιτικαῖς ἀσχολίαις. Ἡτο εἰς τῶν τακτικῶν συνεργατῶν τῆς «Τριμηνιαίας Ἐπιθεωρήσεως»

ἰδίως ἐπὶ φιλολογικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀντικειμένων. Τὸν Μάϊον 1843, διεδέχθη τὸν λόρδον Ρίππων ὡς πρόεδρος τοῦ ἐμπορικοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ τὸν Φεβρουάριον 1845 παρήτησε τὴν θέσιν λόγω μέτρων τινῶν ληφθέντων ἀκοντος αὐτοῦ καὶ ἀντικειμένων εἰς τὰς ἀρχὰς του. Τὸν Νοέμβριον 1845, ὁ σιρ Ρόβερτ Πειλ παρήτησεν, ἀλλὰ μὴ δυνηθέντων νὰ σχηματίσωσιν ὑπουργείον τοῦ λόρδου Πάλμερστων καὶ Γρέου, ἀνεκλήθη ἔκεινος πάλιν καὶ παρέλαβε τὸν Γλάδστωνα ὡς ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν ἀποκιῶν ἀντὶ τοῦ λόρδου Στάνλεϋ.

Κατὰ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς τῷ 1847 ἐξελέχθη ν ἀντιπροσωπεύση τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Οξφορδ, μια δὲ τῶν πρώτων αὐτοῦ δμιλῶν ἐν τῷ κοινοβουλίᾳ, ὑπέρεξεν ὑπὲρ τοῦ περὶ τῶν ιουδαίων νόμου, εἰς δια αντιτάχθη τῷ 1844. Η δμιλία αὐτοῦ κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ λόρδου Πάλμερστων ἐν ταῖς συζητήσεσι περὶ τοῦ δόν Παστφίκου, ἐθεωρήθη ἐν γένει ὡς ἐν τῶν θαυμασιωτέρων δειγμάτων τῆς ἀγγλικῆς εὐγλωττίας.

Κατὰ τὴν ὑπουργικὴν χρίσιν τῷ 1852, προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ λόρδου Δέρμη νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον του, ἀλλ᾽ ἥρηθη, καὶ ἐπὶ τῇ πτώσει τοῦ ὑπουργοῦ ἔκεινου τὸν Δεκεμβρίον τοῦ αὐτοῦ ἑτούς ἐδέχθη τὸ λειτουργῆμα ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπὸ τὸν κόρητα τοῦ Αβερδήν. Ἐν τῇ θεσὶ ταύτη διατελών, εισήγαγε τῷ 1853 τὸν περίφημον αὐτοῦ προϋπολογισμὸν περὶ οὐ δ λόρδος Ιωάννης Ρώσσελ εἰπεν «ὅτι περιλαμβάνει ἐπιτηδειοτάτην ἐκθεσίν τῶν ἀληθῶν ἀρχῶν τῆς οἰκονομίας δι ποτὲ ἄγγλος πολιτικὸς εἴσεφερε». Παραιτηθέντος τοῦ λόρδου Αβερδήν τὸν Φεβρουάριον 1855, καὶ προσκλήθέντος εἰς τὴν προεδρείαν τῆς κυβερνήσεως τοῦ λόρδου Πάλμερστωνος, δ κ. Γλάδστων ἐξηκολούθησεν ἐν τῇ θεσὶ αὐτοῦ ὡς ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ἀλλὰ ταχέως παρήτησε σὺν τῷ σιρ Ιακώβῳ Graham, τῷ Σίδνεῳ Herbert καὶ τῶν ἀλλων μελῶν τοῦ κόμματος τοῦ Πειλ, διότι δ λόρδος Πάλμερστων ἀπεποιήθη νὰ ἀγτιστῇ εἰς πρότασιν περὶ διενεργήσεως ἐρεύνης, ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ κριμαίκου πολέμου, ἡτις ἐθεωρεῖτο ὡς ἐμμέσως φέρουσα μομφὴν κατὰ τοῦ δουκὸς Newcastle καὶ τοῦ κ. Σίδνεῳ Herbert.

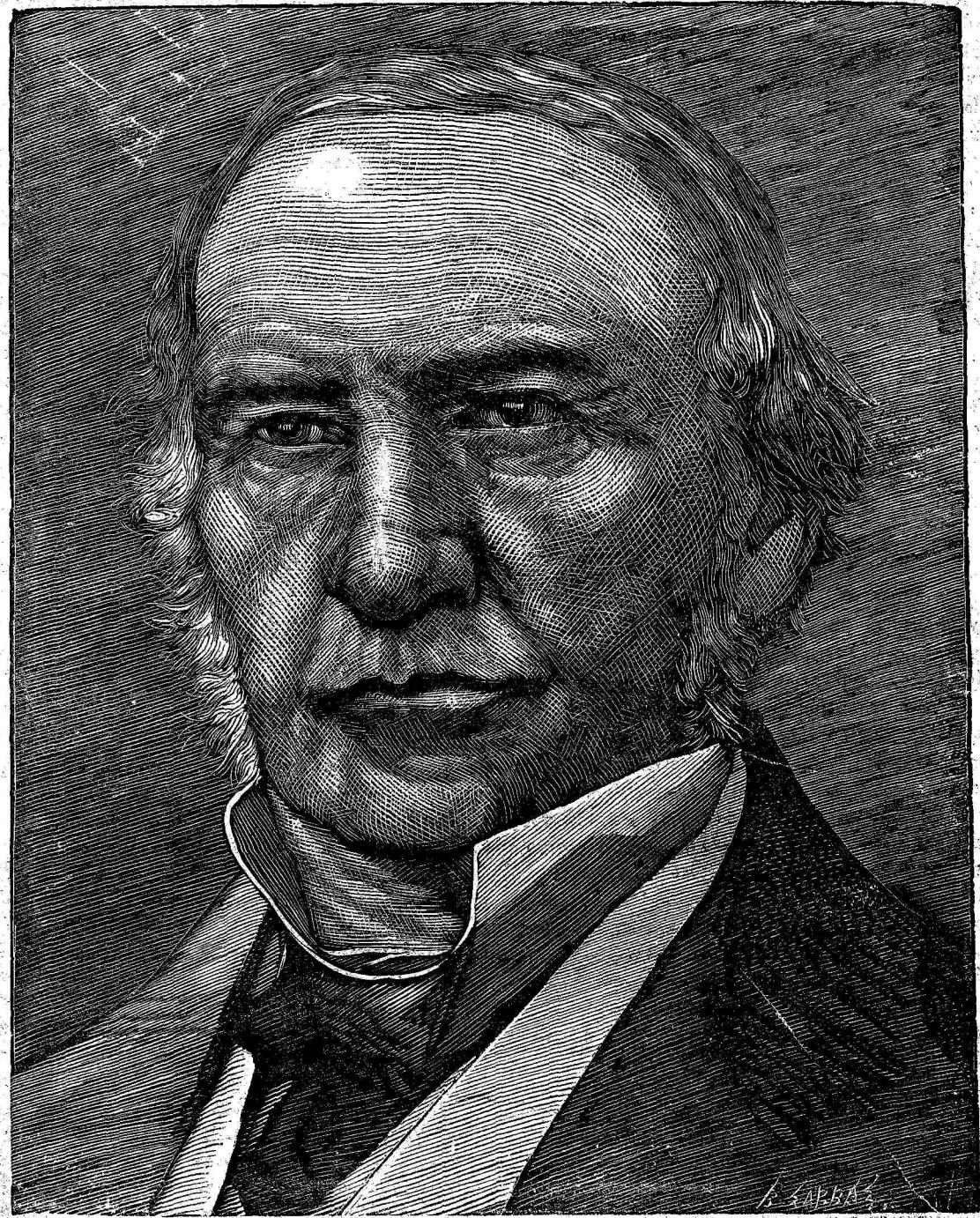
Πεσόντος τοῦ λόρδου Πάλμερστων καὶ ἐπανελ-

Ιίπων ιατρός.

Θόντος εἰς τὴν ἔξουσίαν τοῦ λόρδου Δέρβου, δ. κ.
Γλάδστων πάλιν ἀπεποιήθη νὰ μετάσχῃ τῆς κυ-
βερνήσεως, ἀλλὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1858 ἐδέξατο
διορισμὸν ὡς ἑκτακτος λόρδος μέγας ἀρμοστῆς εἰς

ἢὰς εἰς Κέρκυραν, εὗρεν ἐνθουσιῶντα λαὸν χρημάτα.
Ζούτα ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως, ταῦτο δι' ἀπήντησε καὶ
εἰς τινας τῶν ἄλλων υἱών τοῦ ἐνθα μετέβη. Ἀνεγώ-
ρησεν ὅθεν πεπεισμένος ὅτι ἡ ἐνώσις θὰ γίνεται ἀφευ-

ΟΥ. Ε. ΓΛΑΔΣΤΩΝ.

τὰς Ἰονίους υῆσους, ὅπου ἐστάλη ἴδιως ὅπως δυ-
νηθῇ νὰ πληροφορηθῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς περὶ τῶν
παραπόνων τῶν Ἐπτανησίων κατὰ τῆς ἀγγλικῆς
προστασίας καὶ νὰ προτείνῃ μεταρρύθμισεις. Μετα-

κτος, μὴ θελόντων τῶν Ἐπτανησίων ν' ἀκούσωσιν
οἰανδήποτε περὶ μεταρρύθμισεως τοῦ καθεστῶτος
πρότασιν.

Ἐπανελθόντος εἰς τὴν ἔξουσίαν τοῦ λόρδου Πάλ-

μεροτων τῷ 1859, ὁ κ. Γλάδστων ἐγένετο πάλιν μέλος τῆς κυβερνήσεως ως ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν οἰκογυμικῶν. + 1

~~Ως ἀγορητὴς ἐν τῇ βρυλῃ ὁ κ. Γλάδστων ἀνγνωρίζεται παρὰ πάντων ως κατέχων τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων, ἡ δὲ ὑπόληψις αὐτοῦ στοιχεῖον κυβερνήτου εἶναι ἔξισου μεγάλη.~~

Καὶ ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ οὐ μικρὰν ἔχει τὴν φήμην ὁ κ. Γλάδστων δημοσιεύσας πολλὰς μονογραφίας φιλολογικὰς καὶ θρησκευτικὰς πρὸς δὲ καὶ ἀπὸ κακοῦ εἰς καρόν ἐγείρων, διε τὸν ἀνάγκην, φιλόνθρωπον φωνὴν ὑπέρ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος. Τοιοῦτον χαρακτήρα ἔχουσιν ἡ πρὸς τὸν λόρδον Ἀθερδάνη ἐπιστολὴ του, ἐπὶ τῶν σκληροτήτων ὧν ἐπασχον οἱ πολιτικοὶ κατάδικοι ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Νεαπόλεως τῷ 1851 δημοσιεύθεισα, καὶ τὸ φυλλάδιον αὐτοῦ περὶ τῶν Βουλγαρίκων φρικαλεοτήτων κατά τὸ ἔτος τοῦτο. + 2

~~Εγένετο δὲ ἐτὶ μᾶλλον προσφίλης τοῖς Ἑλλησιν ἐπ' ἐσγενέτων διὰ τῆς διατριβῆς αὐτοῦ ὑπέρ τῶν δικαιῶν τῆς Ἑλλάδος δημοσιεύθεισης ἀρτίως ἐν Δονδίνῳ καὶ πολὺ ἐπηρεούσας τὸ κοινὸν φρόνημα τῆς Ἀγγλίας ὑπέρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.~~

ΕΞ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ.

(Συνέχεια, ίδε ἀριθ. 12).

Αναγνωρισμένη ἐν Ἱαπωνίᾳ θρησκεία ἀλλοτε ἡτο δ σερβούσμode (1) : μετ' οὐ πολὺ ὅμως ἡ τοῦ Κομφουκίου θρησκεία μετνέχθη ἐκ Κίνας καὶ διαδύσθη ἐν Ιαπωνίᾳ. Ἡδη δὲ εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ δρίσῃ τις ἐπικριθῶς τὴν ἐπικρατοῦσαν παρὰ τῷ λαῷ τούτῳ θρησκείαν. Ἐν τούτοις εἶναι βέβαιον ὅτι πιστεύουσιν εἰς ὑπέρτατον. Ὅν, προσδοκῶντες συγχρόνως μετὰ θάνατον τόπον εύτυχιας μὲν διὰ τοὺς καλούς, βασάνου δὲ διὰ τοὺς κακούς πρὸς τούτοις πιστεύουσιν εἰς ἔνα δαίμονα καὶ θεωροῦσι τὴν ἀλώπεκα ως ἐνσάρκωσιν τοῦ πονηροῦ. Ἀποθεοῦσι δὲ καὶ προσφέρουσι τιμὴν καὶ λατρείαν εἰς τοὺς ἥρωας αὐτῶν, ως οἱ Ἐλληνες καὶ οἱ Ρωμαῖοι.

Αἱ ἐντολαὶ τινος πέντε τῶν ἀριθμὸν εἶναι αἱ ἔξης.

1. Μὴ φονεύσῃς. 2. Μὴ κλέψῃς. 3. "Εσο καθαρὸς ἀπὸ παντός. 4. Μὴ ψευσθῆς. 5. Μὴ πίνεις οὐδὲν πνευματῶδες ποτάρι.

Η τέμη παρ' αὐτοῖς εἶναι πολυτιμοτέρα καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς καὶ δὲν εἶναι διόλου παράξενον πατήρ τις νὰ αιτοκονήσῃ μᾶλλον ἐν μέσῃ ἀγορᾶς διατριπῶν τὴν κοιλίαν του διὰ ξιφους, ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ ἀτιμωτικὴν πρᾶξιν νὰ ἀντυγγίξῃ εἰς τὸ ὄνομα τῆς οἰκογενείας του.

Ο ναὸς τοῦ Οζάκπα ἐν γεδὼ εἶναι δι μεγαλείτερος τῶν ἐν Ἱαπωνίᾳ ναῶν, εἶγαι δὲ ἀφιερώμενος

(1) Sintoismē ; ή ἀρχαιοτέρα τῆς Ἱαπωνίας θρησκεία, οὐδὲν κοινὸν ἔχουσα πρὸς τὴν εἰδωλολατρείαν.

εἰς τὸν Καινοὺν θεὸν ἔχοντα τριάκοντα ἑξῆς βραχίονας καὶ ἑκατὸν γείρας. Ἀπαντες οἱ ναοὶ των εἶναι ἔντινοι καὶ κεκοσμημένοι διὰ μεγαλοπρεπεστάτων ζωγραφιῶν πολυάριθμοι, στύλοι ὑποβαστάζουσιν δροφὴν δγκώδη πολυτίμως κεκοσμημένην. Ἐν ἑκατέρῳ τῶν πλευρῶν τοῦ οἰκοδομήματος εὑρίσκονται αἱ κατοικίαι τῶν ιερέων. Ἐπὶ τῆς δοῦλης ητος φέρει εἰς τὸν ναὸν, εἰσὶ σειραὶ καταστημάτων σχηματιζόντων ἀληθῆ ἀγοράν ποικιλοτάτων παιδικῶν ἀθυρμάτων. Βλέπει τις ἐνταῦθα πληθὺν ἀγοραστῶν καὶ θεατῶν, αἵτινες θεῶνται νευρόσπαστα καὶ θαυματοποιοὺς παντὸς εἰδούς ἐκεὶ φυλάττουσι καὶ τοὺς ιεροὺς λευκοὺς; ἵππους, οὓς οἱ ιερεῖς φέρουσι καθ' ἑκάστην εἰς τὸν θεὸν ἵγα τὸν ἐρωτήσωσιν ἐὰν θέλῃ νὰ ἐξέλθῃ εἰς ἴππασίαν.

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ εἶναι ἀπλούστατον, ἀλλ' οἱ στύλοι καὶ ἡ ὁροφὴ αὐτοῦ εἰσὶ καλλιστα εἰργασμένα· ἡ λειτουργία δμοιαῖει κατά τι πρὸς τὴν ἀκολουθίαν τῆς τῶν Δυτικῶν ἐκκλησίας, διότι βλέπει τις ἐν αὐτῷ χοροὺς παιδῶν, θυμιάματα καιόμενα καὶ ἀκούει προσευχὰς προφερομένας ταπεινῆ τῇ φωνῇ καὶ οὐδόλως ὑπ' οὐδενὸς ἀκουομένας.

(ἀκολουθεῖ)

ΒΡΑΧΕΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕΣΩΝ ΤΟΥ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

ΥΠΟ

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

(καθηγ. τῆς φυσικῆς καὶ χημείας τῶν ἐν Ἀθήναις Γυμνασίων).

(Συνέχεια ίδε ἀριθ. 12).

ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΥΑΡΑΝΘΑΚΟΥΧΩΝ ΥΓΡΩΝ.

Ασφαλτέλαιον. — Τὸ λίπος, τὰ φυτικὰ ἔλαια καὶ τὰ ἀέρια δύνανται ν' ἀντικατασταθῶσι κατὰ τὴν φωτιστικὴν αὐτῶν ἰδιότητα διὰ διαφόρων ὑγρῶν ἀπαντώμενων ἀφθόνως ἐν τῇ φύσει ταῦτα συγκειμένα ἐξ ὑδρογόνου καὶ ἀνθρακος, ὡς τὸ φωταέριον, δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς φωταγώγησιν, ἐνεκα τῆς μετρίας αὐτῶν ἀξίας. Τὸ ἔλαιον τὸ προκύπτον ἐκ τῆς ἀποστάζεως τῆς φυσικῆς ἀσφάλτου, ή οὔσια τῆς τερεβηνήθινης, ητοις ἔξαγεται ἐκ τῆς ἀποστάζεως τῆς ῥητίνης τῆς ρεούσης ἀπὸ τῆς πεύκης, τὰ πτητικὰ ἔλαια τῆς γάφθης, τὸ πετρέλαιον κτλ., δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὰ ἀνάγκας τοῦ φωτισμοῦ. Ἐπειδὴ ταῦτα τὰ διάφορα ὑγρά περιέχουσιν ἀφθονίαν ἀνθρακος καὶ ὑδρογόνου, ἀπαιτοῦσι, διὰ νὰ καίωνται ἀνευ καπνοῦ καὶ δομῆς, ἵσχυρὸν φεῦμα ἀέρος· οὗθεν ἐπρέπει νὰ ἐπινοθῇ λύχνος ἀλλως πως κατεσκευασμένος, εἰς διὰ εἰδωλολατρείαν.

Μεταξὺ ὅλων τῶν ὑδρανθακούχων ὑγρῶν τὸ ναφ-